

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 270

гр. Пловдив, 02.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

като разгледа докладваното от Пламен П. Чакалов Въззивно частно гражданско дело № 20235300500011 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл. 577 във връзка с чл. 274 и следващите от ГПК.

Обжалвано е определение от № 568/03.11.2022г. по преписка с вх. № 38609/03.11.2022г. на съдията по вписвания при Пловдивския районен съд, с което отказва да разпорежи заличаване на пет броя възбрани, вписани по надлежния ред в книгите по вписванията при СВ – гр. Пловдив, а именно: възбрана, вписана под акт № 277, том 8 от 2015г., наложена от ЧСИ Тодор Луков, възбрана, вписана под № 146, том 7 от 2017г., наложена от Публичен изпълнител към ТД на НАП, възбрана вписана под акт 106, том 8 от 2017г., наложена от Публичен изпълнител към ТД на НАП, възбрана, вписана под акт № 54, том 1 от 2018г., наложен от ЧСИ Константин Павлов и възбрана, вписана под акт № 109, том 3 от 2018г., наложена от ЧСИ Кремена Петрова по заявление с вх. № 396009/03.11.2022г. по входящия регистър на Службата по вписванията – гр. Пловдив, Имотен регистър, подадена от Д. К., в качеството ѝ на управител на „Пловдив Финанс“ ЕООД, с ЕИК 204247726.

Частният жалбоподател „Пловдив Финанс“ ЕООД, с ЕИК 204247726, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Четвърти януари“ № 28, ет. 3, офис 9 моли съда да отмени обжалваното определение по съображения, подробно изложени в жалбата и да бъде постановено заличаване на възбраната.

Пловдивският окръжен съд, X^{ти} граждански състав, като прецени данните по делото, намира следното:

Частната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна в законния срок и същата следва да се разгледа по същество.

Съдията по вписванията е отказал да разпорежи заличаване на процесните възбрани като е приел, че не са предвидените в чл. 31 от ПВп. хипотези, а нормата на

чл. 175, ал.1 от ЗЗД е неприложима по отношение на възбраната, която не е вещно право, а само тежест върху имота и освен това искането за заличаване на обсъжданите възбрани следва да се направи от този, по чието искане е наложена възбраната като в настоящия казус това е съответния съдебен изпълнител и публичен изпълнител. Този извод е обоснован и с постановките дадени в ТР № 1/10.07.18г. по тълк. д № 18/15г. на ОСГТК на ВКС. Цитирана е и съдебна практика в подкрепа на изводите на съдията по вписване.

От представените по делото доказателства се установява, че върху процесния имот са вписани общо пет възбрани – три наложени от частни съдебни изпълнители и две от публичен изпълнител, като постановлението за възлагане, с което същия имот е възложен на „Пловдив Финанс“ ЕООД е съставено по изп. д. № 309/15г. по описа на ЧСИ Т. Луков, което е влязло в сила 24.10.22г. и е вписано 31.10.22г. в Службата по вписванията гр. Пловдив.

Съгласно разрешението, дадено с т. 3 от ТР № 1/10.07.2018 г. по тълк. д. № 1/2015 г. на ОСГТК на ВКС, вписаните възбрани по реда на чл. 397, ал. 1, т. 1 ГПК или наложени в производство по индивидуално принудително изпълнение по чл. 451 и чл. 452, ал. 2 ГПК, не се заличават след провеждане на публичната продажба на възбранения имот, освен в изрично предвидените от закона хипотези. Хипотезите, в които законът предвижда заличаване на вписаните възбрани са тези по чл. 402 ГПК, чл. 433 ГПК и чл. 31, ал. 1 от Правилника за вписванията. В разглеждания случай не са налице предпоставките на нито една от изброените хипотези. В тази насока е и Опр. № 56/09.03.2020г. по ч. гр. д. № 613/20г. на ВКС, II г.о.

Действително в мотивите към посоченото тълкувателно решение е посочено, че след влизане в сила на постановлението за възлагане от публичната продажба, придобилият собствеността купувач и всеки последващ приобретател на имота може да поиска заличаване на вписаната възбрана по изпълнението, но само ако същата не му е противопоставима и не брани права. В разглеждания случай възбраните наложени по изпълнителните дела на съдебните изпълнители и по тези образувани от публичния изпълнител брани правата на вискателите, съответно държавата по това изпълнителните дела до пълното им удовлетворяване и тези възбрани могат да бъдат заличени само по искане на съдебния, съответно публичния изпълнител, пред когото е образувано съответното изпълнително дело при неговото приключване.

Обстоятелството дали наложената възбрана не брани права и на други лица обаче следва да бъде установено в производството по подадената молба за заличаване на вписването. В тежест на молителя е да установи дали изпълнителното производство е приключило без да са останали неудовлетворени вискатели, ползващи се от вписаната възбрана. Ето защо следва да се приеме, че молителят, като купувач в публичната продажба на процесния имот, се явява легитимиран да поиска заличаване на

възбраната, вписана в хода на изпълнителното производство, и в компетентността на съдебния изпълнител е да преценява дали са налице предпоставките за заличаване на възбраната. В този случай обаче, в тежест на молителя е да установи пред съдията по вписванията, че след вписването на възбраната не са били извършени разпоредителни сделки с имота, които биха му били противопоставими, ако възбраната бъде заличена и че след извършената публична продажба не са останали неудовлетворени вискатели, ползващи се от вписаната възбрана. Ако такива са налице, до пълното удовлетворяване на вземанията им възбраната брани правата им и следва да бъде запазена. Частният жалбоподателя не е представил доказателства за посочените обстоятелства, а именно, че изпълнителното производство е приключило съгласно или друг документ, удостоверяващ, че след извършената публична продажба не са останали неудовлетворени вискатели, ползващи се от вписаната възбрана. Напротив, както се посочи по – горе върху имота има вписани още четири възбрани.

Освен това доколкото съдът в настоящото производство е длъжен съобразно т.3 от ТР по т.д. №1/2015г. на ОСГТК на ВКС да съобрази дали наложените още четири възбрани не бранят чужди права, то в настоящото производство с акта на съда неизбежно се засягат и права на трети страни, при наложени още множество възбрани. Тези трети за процеса лица имат право по силата на чл.8 ал.1, ал.2 и ал.3 от ГПК да реализират правото си на защита относно тези спорни техни права. А именно да бъдат изслушани от съда, да правят искания, да сочат факти и доказателства, да се запознават с исканията и доводите на насрещната страна и да изразят становище по тях. В настоящото охранително производство по чл.577 от ГПК тези трети лица нямат такива права. Ето защо, при условие че съдът констатира засягане на спорни права на трети лица, то той е длъжен да откаже заличаването на техните възбрани, а не да решава тези спорни въпроси в охранителното производство без участие на лицата, чиито права се засягат в нарушение на принципа визиран в чл.8 от ГПК.

Ето защо се налага извода, че, молбата за заличаване на възбраната се явява неоснователна.

Като е достигнал до същия правен извод и е отказал заличаването на възбраните съдията по вписванията правилно е отказал заличаването им и затова частната жалба против обжалваното определение ще се остави без уважение.

Воден от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба подадено от „Пловдив Финанс“ ЕООД, с ЕИК 204247726, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Четвърти януари“ № 28, ет. 3, офис 9 против определение от № 568/03.11.2022г. по преписка с вх. № 38609/03.11.2022г. на съдията по вписвания при Пловдивския районен съд, с което отказва да разпорежи заличаване на пет броя възбрани, вписани по

надлежащия ред в книгите по вписванията при СВ – гр. Пловдив, а именно: възбрана, вписана под акт № 277, том 8 от 2015г., наложена от ЧСИ Тодор Луков, възбрана, вписана под № 146, том 7 от 2017г., наложена от Публичен изпълнител към ТД на НАП, възбрана вписана под акт 106, том 8 от 2017г., наложена от Публичен изпълнител към ТД на НАП, възбрана, вписана под акт № 54, том 1 от 2018г., наложен от ЧСИ Константин Павлов и възбрана, вписана под акт № 109, том 3 от 2018г., наложена от ЧСИ Кремена Петрова по заявление с вх. № 396009/03.11.2022г. по входящия регистър на Службата по вписванията – гр. Пловдив, Имотен регистър, подадена от Д. К., в качеството ѝ на управител на „Пловдив Финанс“ ЕООД, с ЕИК 204247726.

Определението може да се обжалва пред Върховния касационен съд в едноседмичен срок от получаването му от страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____